

Nr 57.

Utlåtande i anledning av väckt motion om åtgärder för effektivisering av kustbevakningen.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Staxäng m. fl.* väckt motion (II: 151) har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära tillkallande av sakkunniga med uppdrag att skyndsamt utreda frågan om vilka åtgärder som kunna anses lämpliga för åstadkommandet av en effektivisering av vår kustbevakning — särskilt med tanke på vad som i detta syfte kan vinnas genom ett samarbete mellan redan befintliga myndigheter och genom en samordning av deras resurser — samt före årets slut inkomma med förslag i ärendet, samt att riksdagen måtte bevilja ett anslag av 1 600 000 kronor ur det överskott, som uppstått på krigsförsäkringsnämndens verksamhet att ställas till Sjöräddningssällskapets förfogande för byggande, underhåll och drift av tvenne snabba undsättningsbåtar, avsedda dels för Göteborgs, dels för Stockholms yttre skärgårdar i enlighet med i motionen närmare angivet förslag.

I fråga om de föreslagna undsättningsbåtarna har anskaffningskostnaden för en sådan båt jämte erforderlig materiel i motionen uppskattats till högst 300 000 kronor. Drift- och underhållskostnaderna ha beräknats till 15 000 kronor per år och båt. Anskaffningskostnaderna för de två här föreslagna snabba undsättningsbåtarna skulle således uppgå till 600 000 kronor. Till drift- och underhållskostnaderna — 30 000 kronor för två båtar — kunde lämpligen en fond på 1 miljon kronor avsättas. Fonden borde enligt motionärerna förvaltas av Sjöräddningssällskapet och medlen därtill kunna lämnas i form av statsobligationer. Sjöräddningssällskapet kunde åläggas att årligen lämna en redogörelse och redovisning till Kungl. Maj:t och statsrevisorerna över medlens användande.

Beträffande motiveringen i övrigt hänvisas till motionen.

Utskottet vill erinra, att frågan om en effektivisering av livräddningstjänsten var föremål för prövning av 1949 års riksdag i anledning av då väckta motioner. I sitt över motionerna avgivna, av riksdagen godkända utlåtande nr 162 uttalade statsutskottet, att frågan om livräddningsväsendets organisation i olika sammanhang varit föremål för ett flertal utredningar.

Utskottet, som avstyrkte motionerna, förutsatte att de för livräddningsväsendets utbyggande ansvariga myndigheterna hade sin uppmärksamhet riktad på ifrågasvarande angelägenhet och att så långt sig göra läte åtgärder vidtoges för att främja de berättigade krav, som vårt lands kustbefolkning och inom sjöfarten sysselsatta personer kunde ställa på statsmakterna i förevarande avseende.

I den nu föreliggande motionen har omhandlade fråga fått en något anorlunda uppläggning. Motionärerna ha närmast tänkt sig, att en expertkommitté — sammansatt av representanter såväl från militära myndigheter som från lots- och tullverken, luftfartsstyrelsen, sjöräddningssällskapet, fiskets, sjöfolkets och rederinäringens organisationer m. fl. — skulle tillkallas med uppgift att verkställa utredning rörande möjligheterna att effektivisera kustbevaknings- och livräddningsorganisationerna, förslagsvis genom någon form av samordning av olika myndigheters arbetsuppgifter i detta hänseende.

Enligt vad utskottet har sig bekant brister det organisatoriskt sett i flera avseenden i fråga om samarbetet mellan de myndigheter, som beröras av bevakningstjänsten vid våra kuster. Ur såväl effektivitets- som ekonomisk synpunkt skulle det otvivelaktigt för livräddningstjänsten och kustbevakningen vara till stor fördel, om ett samarbete kunde åstadkommas mellan redan befintliga myndigheter, som äro verksamma på nämnda område, och samtidigt därmed en samordning kunde ske av dessas resurser. Det i motionen framförda uppslaget synes utskottet därför vara värt beaktande. Där emot kan det ifrågasättas, om behov föreligger att på sätt i motionen föreslagits för ändamålet tillsätta en särskild kommitté med de stora kostnader som därmed skulle följa. Utskottet anser, att prövningen av detta spörsmål lämpligen bör kunna ske inom vederbörligt departement. Med hänsyn till den vikt och betydelse, som måste tillmätas frågan om livräddningsväsendets och kustbevakningens effektivisering — varåt riksdagen på sätt ovan nämnts senast föregående år givit uttryck — utgår utskottet från att det i den föreliggande motionen framförda förslaget blir föremål för närmare övervägande av Kungl. Maj:t utan att särskild framställning i ämnet från riksdagens sida kan anses påkallad.

Vad beträffar det i motionen jämväl gjorda yrkandet om anslag å 1 600 000 kronor — att utgå av det överskott som uppstått på krigsförsäkringsnämndens verksamhet — för byggande, underhåll och drift av två snabbgående undsättningsbåtar får utskottet erinra, att frågan om medel för nämnda ändamål för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn härtill finner sig utskottet icke böra biträda motionen i denna del.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

- a) att riksdagen må, i anledning av motionen II: 151, i vad den avser frågan om livräddningsväsendets och kustbevakningens framtida utformning, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet i det föregående anför;

b) att samma motion, i vad den avser anslag till byggnade, underhåll och drift av två snabbgående undsättningsbåtar, icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 mars 1950.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 55.
